USNESENÍ SOUDU (třetího senátu)

8. září 2005 *

Ve spojených věcech T-295/04 až T-297/04,

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), se sídlem v Jaén (Španělsko),

Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa, s bydlištěm v Jaén,

zastoupení J. Vázquezem Medinou, advokátem,

žalobci,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Balta a F. Florindem Gijónem, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: španělština.

jejichž předmětem je návrh na zrušení čl. 1 bodu 7 nařízení Rady (ES) č. 864/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění a z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii upravuje nařízení (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 161, s. 48),

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, J. Azizi a E. Cremona, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: H. Jung,

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

1 Dne 22. září 1966 přijala Rada nařízení č. 136/66/EHS o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky (Úř. věst. L 172, s. 3025; Zvl. vyd. 03/01, s. 77; dále jen „základní nařízení"). Základní nařízení zavedlo zvláště společnou organizaci trhu s olivovým

olejem na základě režimu intervenční ceny, smluv o skladování, podpor produkce a spotřeby.

2 Následně byly mechanismy zavedené základním nařízením předmětem několika změn, zejména na základě nařízení Rady (EHS) č. 1915/87 ze dne 2. července 1987 (Úř. věst. L 183, s. 7; Zvl. vyd. 03/07, s. 250), nařízení Rady (ES) č. 1638/98 ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. L 210, s. 32; Zvl. vyd. 03/23, s. 308) a nařízení Rady (ES) č. 1513/2001 ze dne 23. července 2001, které mění rovněž nařízení č. 1638/98, pokud jde o prodloužení doby platnosti režimu podpory a o strategii jakosti olivového oleje (Úř. věst. L 201, s. 4; Zvl. vyd. 03/33, s. 197).

3 Tyto změny, vycházející ze zásad reformy zahájené v roce 1992 v rámci společné zemědělské politiky (SZP), mají v podstatě za cíl nahradit režim podpory cen a produkce režimem podpory příjmů zemědělců. Tato reforma vedla, pokud jde o určité zemědělské produkty, k přijetí nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci SZP a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269).

4 Rovněž za účelem přizpůsobení společné organizace trhů s olivovým olejem, surovým tabákem, chmelem a bavlnou reformě SPZ přijala Rada dne 29. dubna 2004 nařízení (ES) č. 864/2004, kterým se mění nařízení č. 1782/2003 a z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii upravuje toto nařízení (opravená verze, Úř. věst. L 206, s. 20).

5 Nařízení č. 864/2004 zrušilo předchozí režim podpory produkce olivového oleje, aby zavedlo režim zvaný „jednotná platba" nebo „nevázaná podpora", to jest podpora, která nesouvisí se skutečně vyprodukovaným množstvím olivového oleje. Nicméně pro určité kategorie produkce byl zachován režim takzvané „vázané" podpory nebo podpory související s produkcí, při dodržení určitých podmínek a omezení.

6 Pokud jde o olivový olej, čl. 1 bod 7 nařízení č. 864/2004 (dále jen „napadené ustanovení") změnil čl. 37 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 tím, že stanovil jako referenční částku pro výpočet částky nevázané podpory „čtyřletý průměr celkových částek plateb poskytnutých zemědělci v rámci režimu podpory pro olivový olej uvedeného v příloze VI [nařízení č. 1782/2003 ve znění změn] vypočtené a upravené v souladu s přílohou VII [nařízení č. 1782/2003 ve znění změn] v hospodářských letech 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 a 2002/2003.

7 Krom toho čl. 1 bod 11 nařízení č. 864/2004 změnil čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 tím, že jako hektar, na který lze poskytnout nevázanou podporu, definoval plochy osázené olivovníky vysazenými před 1. květnem 1998, kromě Kypru a Malty, nebo novými olivovníky nahrazujícími stávající olivovníky anebo olivovníky vysazenými v rámci schválených programů a evidovanými v geografickém informačním systému.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

8 Návrhy došlými kanceláři Soudu dne 22. července 2004 žalobci podali projednávanou žalobu.

9 Žalobce ve věci T-295/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), je podnikatelskou zemědělskou organizací založenou, podle jejích stanov, k zastupování, správě a ochraně profesních zájmů svých členů v provincii Jaén (Španělsko).

10 Žalobci ve věcech T-296/04 a T-297/04 jsou producenty olivového oleje, kteří byli v tomto odvětví příjemci podpor v hospodářských letech 1999/2000, 2000/2001 a 2001/2002.

11 Samostatnými podáními došlými kanceláři Soudu dne 29. října 2004 v rámci věci T-295/04 a dne 29. listopadu 2004 v rámci věcí T-296/04 a T-297/04 Rada vznesla námitku nepřípustnosti na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Soudu.

12 Komise samostatnými podáními došlými kanceláři Soudu dne 15. listopadu 2004 podala návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastník ve všech dotčených věcech.

13 Dne 10. ledna 2005 žalobci předložili svá vyjádření k námitkám nepřípustnosti vzneseným Radou.

14 Usnesením ze dne 6. června 2005 a v souladu s článkem 50 jednacího řádu po vyslechnutí účastníků řízení byly věci T-295/04, T-296/04 a T-297/04 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku z důvodu jejich souvislosti nebo dokonce z důvodu totožnosti jejich předmětu.

15 Ve svých žalobách žalobci navrhují, aby Soud:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

— zrušil napadené ustanovení;

— určil, že o náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto později.

16 Ve svých námitkách nepřípustnosti Rada navrhuje, aby Soud:

— odmítl žaloby jako nepřípustné;

— uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

17 Ve svých vyjádřeních k námitkám nepřípustnosti žalobci navrhují, aby Soud:

— zamítl námitky nepřípustnosti vznesené Radou;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

18 Rada tvrdí, že žaloby jsou nepřípustné z důvodu, že žalobci nejsou osobně dotčeni napadeným ustanovením.

19 V tomto ohledu připomíná, že fyzická nebo právnická osoba je aktivně legitimována k podání žaloby na neplatnost normativního aktu s obecnou působností pouze v případě, že je bezprostředně a osobně dotčena z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ni zvláštní, nebo faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím ji individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. července 2002, Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, body 36 a 37).

20 Žalobci namítají, že mají aktivní legitimaci k podání žaloby na neplatnost, a tudíž že jsou jejich žaloby přípustné.

21 Na tomto základě zpochybňují nejprve obecnou působnost napadeného ustanovení, když uplatňují, že se ve skutečnosti jedná o soubor individuálních rozhodnutí.

22 Uvádějí tak, že jedinou funkcí napadeného ustanovení je stanovit referenční částky sloužící k výpočtu podpor v odvětví olivového oleje. Toto ustanovení tedy mělo za bezprostřední a přímý účinek informování každého producenta jednak o přesných částkách, na které měl nárok v průběhu referenčních hospodářských let 1999/2000,

2000/2001, 2001/2002 a 2002/2003, a jednak – na základě čtyřletého průměru celkových plateb částek, které mu byly poskytnuty v uvedených hospodářských letech – o výsledné částce podpory, na kterou měl nárok.

23 Krom toho, podle žalobců, napadené ustanovení způsobuje „přímé" právní účinky pouze vůči zvláštní kategorii subjektů, a sice zemědělců, kteří vyráběli olivový olej v uvedených hospodářských letech.

24 Žalobci proto mají za to, že jsou bezprostředně a osobně dotčeni napadeným ustanovením (rozsudky Soudního dvora ze dne 16. května 1991, Extramet Industrie v. Rada, C-358/89, Recueil, s. I-2501, bod 13; ze dne 31. května 2001, Sadam Zuccherifici a další v. Rada, C-41/99 P, Recueil, s. I-4239, bod 27, a ze dne 22. listopadu 2001, Nederlandse Antillen v. Rada, C-452/98, Recueil, s. I-8973, bod 60).

25 Uvádějí zejména, že mají individuální vlastnosti, které jsou pro ně zvláštní, jelikož vyráběli olivový olej v průběhu referenčního období, a proto náležejí do kategorie právních subjektů, na které se napadené ustanovení vztahuje.

26 Krom toho se žalobci dovolávají hospodářské škody z důvodu zahrnutí hospodářského roku 1999/2000 za účelem výpočtu podpor v odvětví olivového oleje.

Závěry Soudu

27 Podle článku 114 jednacího řádu, požaduje-li to účastník řízení, Soud vydá rozhodnutí o nepřípustnosti bez projednání věci samé. V souladu s odstavcem 3 téhož článku dále následuje ústní část řízení, nerozhodne-li Soud jinak. V projednávaném případě Soud na základě obsahu spisu pokládá věc za dostatečně objasněnou k tomu, aby rozhodl o návrhu bez zahájení ústní části řízení.

28 Podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES „každá fyzická nebo právnická osoba může [...] podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají".

29 Podle ustálené judikatury je účelem čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, který přiznává jednotlivcům právo napadnout jakékoliv rozhodnutí, byť ve formě nařízení, které se jich bezprostředně a osobně dotýká, zejména zabránit tomu, aby orgány Společenství mohly pouhým výběrem formy nařízení vyloučit žalobu jednotlivce proti rozhodnutí, které se ho bezprostředně a osobně dotýká, a upřesnit tak, že výběr formy nemůže změnit povahu aktu (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. června 1980, Calpak a Società Emiliana Lavorazione Frutta v. Komise, C-789/79 a C-790/79, Recueil, s. 1949, bod 7; usnesení Soudu ze dne 30. září 1997, Federolio v. Komise, T-122/96, Recueil, s. II-1559, bod 50, a ze dne 23. listopadu 1999, Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, T-173/98, Recueil, s. II-3357, bod 34).

30 V projednávané věci žalobci zpochybňují přijetí napadeného ustanovení formou nařízení, když uplatňují, že musí být analyzováno jako soubor individuálních rozhodnutí. Je proto třeba nejprve zkoumat povahu čl. 1 bodu 7 nařízení č. 864/2004.

31 Z ustálené judikatury přitom rovněž vyplývá, že kritérium rozlišení mezi nařízením a rozhodnutím musí být posuzováno na základě toho, zda se jedná o akt s obecnou působností, či nikoliv (rozsudky Soudního dvora ze dne 14. prosince 1962, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes a další v. Rada, C-16/62 a C-17/62, Recueil, s. 901, 918; ze dne 6. října 1982, Alusuisse v. Rada a Komise, C-307/81, Recueil, s. 3463, bod 19, a usnesení Soudního dvora ze dne 23. listopadu 1995, Asocarne v. Rada, C-10/95 P, Recueil, s. I-4149, bod 28). Akt tak má obecnou působnost, když se použije na objektivně určené situace a způsobuje právní účinky vůči obecně a abstraktně vymezeným kategoriím osob (rozsudky Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1989, Usines coopératives de déshydratation du Vexin a další v. Komise, C-244/88, Recueil, s. 3811, bod 13, a Sadam Zuccherifici a další v. Rada, bod 24 výše, bod 24; usnesení Soudu ze dne 2. dubna 2004, Gonnelli a AIFO v. Komise, T-231/02, Recueil, s. II-1051, bod 29 a uvedená judikatura).

32 V projednávané věci má Soud za to, že napadené ustanovení představuje akt s obecnou působností a z tohoto důvodu nemůže být analyzováno jako soubor individuálních rozhodnutí.

33 V tomto ohledu je třeba připomenout, že napadené ustanovení uvádí kritéria výpočtu podpory v odvětví olivového oleje v rámci nařízení č. 1782/2003 (viz bod 6 výše).

34 Je nutno konstatovat, že tato kritéria jsou uvedena obecně a abstraktně. Způsob výpočtu referenčních částek a částky podpory je totiž stanoven bez ohledu na zvláštní situaci každého producenta olivového oleje dotčeného napadeným ustanovením na základě objektivních a obecných kritérií.

35 Napadené ustanovení je tak použitelné na objektivně určené situace a způsobuje právní účinky vůči kategoriím osob vymezeným obecně a abstraktně. V tomto

ohledu je namístě připomenout, že se má za to, že se ustanovení aktu uplatňují na objektivně určené situace, pokud se jejich použití provádí na základě objektivní právní nebo faktické situace definované aktem ve vztahu k účelu tohoto aktu (usnesení Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, bod 29 výše, bod 40).

36 V projednávané věci jsou žalobci dotčeni napadeným ustanovením právě z důvodu objektivní faktické situace, tedy skutečnosti, že produkovali olivový olej v průběhu referenčního období a byli příjemci jednoho z režimu podpor stanovených dřívějšími právními předpisy. Tato situace je přitom definována ve vztahu k samotnému účelu nařízení obsahujícího napadené ustanovení, to jest zavedení nového režimu podpory v odvětví olivového oleje.

37 Krom toho skutečnost, že účinkem napadeného ustanovení může být zejména omezení počtu subjektů splňujících podmínky pro některé podpory tím, že podřizuje jejich poskytnutí podmínce, že olej bude produkován výsadbou existující k datu předcházejícímu datu přijetí a vstupu napadeného ustanovení v platnost, nemůže zbavovat uvedené ustanovení jeho obecné působnosti, jelikož je nesporné, že se napadené ustanovení použije na všechny dotčené hospodářské subjekty, které se nacházejí ve stejné faktické nebo právní situaci vymezené objektivně (viz v tomto smyslu usnesení Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, bod 29 výše, bod 39). Žalobci přitom neprokázali, že by tomu, pokud jde o použití napadeného ustanovení, bylo jinak.

38 Proto argument žalobců směřující ke zpochybnění obecné působnosti napadeného ustanovení, vycházející ze skutečnosti, že se toto ustanovení týká pouze zvláštní kategorie zemědělců, tedy těch, kteří produkovali olivový olej v průběhu referenčního období a byli příjemci jednoho z režimu podpor stanovených dřívějšími právními předpisy, nemůže být přijat. Žalobci jsou totiž dotčeni napadeným ustanovením bez rozdílu, na základě čistě objektivních a abstraktních údajů.

39 Napadené ustanovení tedy představuje akt přijatý formou nařízení a nemůže být proto analyzováno jako soubor individuálních rozhodnutí určených žalobcům.

40 Tento závěr nemůže být zpochybněn tvrzením žalobců, podle kterého je napadené ustanovení informuje o konečné částce podpory, která jim je předělována na individuálním základě.

41 Soudní dvůr a Soud totiž analyzovaly akt jako soubor individuálních rozhodnutí v případech zcela odlišných od případu v projednávané věci. Napadený akt přijatý ve formě aktu s obecnou působností je tak považován za soubor individuálních rozhodnutí, pokud byl přijat za účelem odpovědi na individuální žádosti, takže se napadený akt dotýká právní situace každého z uvedených žadatelů (rozsudky Soudního dvora ze dne 6. listopadu 1990, Weddel v. Komise, C-354/87, Recueil, s. I-3847, body 20 až 23, a ze dne 13. května 1971, International Fruit Company a další v. Komise, C-41/70 až C-44/70, Recueil, s. 411, body 13 až 22).

42 V projednávaných věcech přitom není cílem a právním účinkem napadeného ustanovení rozhodnout o tom, jak bude nakládáno s individuálními žádostmi subjektů, podanými u vnitrostátních orgánů za účelem poskytnutí podpory v odvětví olivového oleje. Bylo totiž přijato nikoliv za účelem dosažení zvláštního výsledku vůči určitým určeným právním subjektům, nýbrž aby byly vyvozeny důsledky z objektivní faktické situace, a sice použití nového režimu podpor v odvětví olivového oleje na producenty olivového oleje, kteří byli příjemci režimu podpor na základě dřívějších právních předpisů (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 21. ledna 1999, Francie v. Comafrica a další, C-73/97 P, Recueil, s. I-185, body 34 až 38; rozsudky Soudu ze dne 22. února 2000, ACAV a další v. Rada, T-138/98, Recueil, s. II-341, bod 55, a ze dne 12. července 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Recueil, s. II-1975, bod 106).

43 Z toho vyplývá, že napadené ustanovení představuje akt s obecnou působností.

44 Bez ohledu na to bylo opakovaně rozhodnuto, že skutečnost, že napadený akt má svou povahou obecnou působnost a že nepředstavuje rozhodnutí ve smyslu článku 249 ES, sama o sobě nepostačuje k vyloučení možnosti, aby proti němu podal jednotlivec žalobu na neplatnost (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 18. května 1994, Codorníu v. Rada, C-309/89, Recueil, s. I-1853, bod 19, a ze dne 22. listopadu 2001, Antillean Rice Mills v. Rada, C-451/98, Recueil, s. I-8949, bod 49; usnesení Gonnelli a AIFO v. Komise, bod 31 výše, bod 31 a uvedená judikatura).

45 Za určitých okolností se totiž i akt s obecnou působností, který se použije obecně na hospodářské subjekty, může bezprostředně a osobně dotýkat určitých z nich (rozsudky Soudního dvora Extramet Industrie v. Rada, bod 24 výše, bod 13, a Codorníu v. Rada, bod 44 výše, bod 19; usnesení Soudu ze dne 10. září 2002, Japan Tobacco a JT International v. Parlament a Rada, T-223/01, Recueil, s. II-3259, bod 29, a Gonnelli a AIFO v. Komise, bod 31 výše, bod 32).

46 Aby tomu tak bylo, musí být fyzická nebo právnická osoba zasažena bezprostředně a osobně dotčeným aktem z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ni zvláštní, nebo faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím ji individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, C-25/62, Recueil, s. 197 a 223, a usnesení Soudního dvora ze dne 12. prosince 2003, Bactria v. Komise, C-258/02 P, Recueil, s. I-15105, bod 34; usnesení Gonnelli a AIFO v. Komise, bod 31 výše, bod 35).

47 V případě nesplnění této podmínky není žádná fyzická nebo právnická osoba aktivně legitimována k podání žaloby na neplatnost (rozsudek Soudního dvora Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, bod 19 výše, bod 37, a usnesení Asocarne v. Rada, bod 31 výše, bod 26).

48 V důsledku toho je namístě ověřit, zda jsou v projednávané věci žalobci zasaženi napadeným ustanovením z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám.

49 Zaprvé je tak třeba přezkoumat přípustnost žaloby podané ASAJA, podnikatelskou zemědělskou organizací pověřenou ochranou a zastupováním zájmů svých členů, ve věci T-295/04.

50 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podnikatelské sdružení založené k ochraně a zastupování zájmů svých členů může podat žalobu na neplatnost ve třech druzích situací, zaprvé jestliže mu právní předpis výslovně přiznává řadu oprávnění procesního charakteru, zadruhé, jestliže je samo sdružení individualizováno z důvodu dotčení jeho vlastních zájmů jako sdružení, zejména proto, že jeho postavení vyjednavače bylo dotčeno aktem, jehož zrušení se domáhá a, zatřetí, jestliže zastupuje zájmy podniků, které jsou samy aktivně legitimovány (usnesení Soudu Federolio v. Komise, bod 29 výše, bod 61; ze dne 8. prosince 1998, ANB a další v. Rada, T-38/98, Recueil, s. II-4191, bod 25; Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, bod 29 výše, bod 47, a ze dne 10. prosince 2004, EFfCI v. Parlament a Rada, T-196/03, Sb. rozh. s. II-4263, bod 42).

51 V projednávané věci je nutno konstatovat, že se ASAJA nemůže dovolávat žádného ze tří výše uvedených případů za účelem odůvodnění přípustnosti své žaloby na neplatnost.

52 V tomto ohledu Soud zaprvé konstatuje, že si ASAJA nenárokuje žádné právo procesní povahy, které by jí právo Společenství v oblasti společné organizace trhů s olivovým olejem přiznávalo.

53 To platí rovněž, pokud jde o třetí případ přípustnosti žaloby, jelikož podle ustálené judikatury sdružení založené k prosazování kolektivních zájmů určité kategorie procesních subjektů nelze považovat za osobně dotčené aktem, pokud nejsou tyto procesní subjekty samostatně osobně dotčené (usnesení Soudního dvora ze dne 18. prosince 1997, Sveriges Betodlares a Henrikson v. Komise, C-409/96 P, Recueil, s. I-7531, bod 45, a usnesení Soudu ze dne 29. dubna 1999, Unione provinciale degli agricoltori di Firenze a další v. Komise, T-78/98, Recueil, s. II-1377, body 36 a 37).

54 Žalující sdružení přitom nepředložilo žádný důkaz, který by umožnil dojít k závěru, že jeho členové jsou zasaženi napadeným ustanovením z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám.

55 Pokud jde o druhý příklad, žádná skutečnost uvedená ve spisu neumožňuje dojít k závěru, že ASAJA je individualizována ve vztahu k napadenému ustanovení z důvodu zasažení svého postavení vyjednavače ustanovením, jehož zrušení je navrhováno.

56 Z toho vyplývá, že ASAJA nemůže být považována za osobně dotčenou ve smyslu judikatury připomenuté v bodu 50 výše.

57 Pokud se, zadruhé, jedná o přípustnost žalob podaných ve věcech T-296/04 a T-297/04 producenty olivového oleje, má Soud za to, že nemohou být napadeným ustanovením rovněž osobně dotčeni.

58 Žalobci ve věcech T-296/04 a T-297/04 jsou totiž dotčeni napadeným ustanovením pouze z důvodu jejich objektivní situace producentů olivového oleje v průběhu referenčního období a příjemců jednoho z režimů podpor stanovených dřívějšími právními předpisy, a to ze stejného titulu jako jakýkoli jiný producent olivového oleje, na kterého se vztahuje napadené ustanovení. Žádná zvláštní vlastnost nebo faktická situace tedy tyto žalobce nevymezuje vzhledem k ostatním hospodářským subjektům patřícím do kategorie subjektů, na které se napadené ustanovení vztahuje.

59 V tomto ohledu je třeba připomenout, že, jak Rada uplatňuje ve svých námitkách nepřípustnosti, jelikož napadené ustanovení stanoví kritéria výpočtu podpory v odvětví olivového oleje, použije se bez rozdílu na všechny dotyčné producenty nezávisle na jimi skutečně vyprodukovaném množství, dokonce nezávisle na jakékoliv produkci během referenčního období.

60 Mimoto je třeba uvést, že ve světle judikatury skutečnost, že akt s obecnou působností může mít konkrétní odlišné účinky na různé právní subjekty, kterým je určen, je nemůže vymezovat vzhledem ke všem ostatním dotčeným subjektům, pokud se použití tohoto aktu uskutečňuje na základě objektivně určené situace (viz

rozsudek Soudu ACAV a další v. Rada, bod 42 výše, bod 66 a uvedená judikatura). V projednávané věci, i když napadené ustanovení může mít rozdílné účinky, podle dotčeného producenta olivového oleje, nemůže tato okolnost stačit k prokázání, že žalobci mají zvláštní vlastnosti nebo se nacházejí ve faktické situaci, která je vymezuje vzhledem k jiným producentům.

61 Navíc i za předpokladu, že na základě použití napadeného ustanovení by již nemohla být dotčená podpora v odvětví olivového oleje žalobcům poskytnuta, nemohou být osobně dotčeni uvedeným ustanovením. Nestačí totiž, že určité subjekty jsou ekonomicky více dotčené aktem nežli jiné subjekty v témže odvětví k tomu, aby byly považovány za osobně dotčené dotčeným aktem (usnesení ze dne 15. září 1999, Van Parys a další v. Komise, T-11/99, Recueil, s. II-2653, body 50 a 51, a Gonnelli a AIFO v. Komise, bod 31 výše, bod 45).

62 Navíc, i když by taková nemožnost poskytnout podporu byla prokázána, přesto je pravda, že by z ní vyplývaly podobné důsledky pro všechny ostatní producenty olivového oleje, na které se napadené ustanovení vztahuje (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 10. dubna 2003, Komise v. Nizozemské Antily, C-142/00 P, Recueil, s. I-3483, bod 77).

63 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žalobci ve věcech T-296/04 a T-297/04 nejsou napadeným ustanovením osobně dotčeni.

64 Tento závěr nemůže být vyvrácen tvrzením žalobců ve třech dotčených věcech, vycházejícím ze škody vyplývající z kritérií uvedených v napadeném ustanovení pro výpočet podpory v odvětví olivového oleje.

65 V tomto ohledu je třeba uvést, že se toto tvrzení týká přezkumu věci samé, a nikoli přezkumu přípustnosti.

66 Jen pro úplnost, i za předpokladu, že by se tento argument ukázal jako opodstatněný, má Soud za to, že žalobci utrpěli případnou škodu stejným způsobem jako všichni ostatní producenti olivového oleje, na které se vztahuje napadené ustanovení. Žalobci totiž nepředložili důkaz o okolnostech, který by umožnil dojít k závěru, že tvrzená škoda je mohla individualizovat vzhledem ke všem ostatním osobám, na které se napadené ustanovení vztahuje (viz v tomto smyslu usnesení Gonnelli a AIFO v. Komise, bod 31 výše, body 43 až 45).

67 S ohledem na výše uvedené, jelikož žalobci nesplňují ani jednu z podmínek přípustnosti stanovených v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES, není nezbytné zkoumat otázku, zda jsou bezprostředně dotčeni napadeným ustanovením.

68 Žaloby podané ve věcech T-295/04, T-296/04 a T-297/04 tudíž musí být odmítnuty jako nepřípustné, aniž by bylo nutné rozhodnout o návrhu Komise na vstup do řízení jako vedlejší účastník (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 5. července 2001, Conseil national des professions de l'automobile a další v. Komise, C-341/00 P, Recueil, s. I-5263, body 35 až 37).

K nákladům řízení

69 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada náhradu nákladů řízení požadovala a žalobci neměli ve věci úspěch, je namístě posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Žaloby se odmítají jako nepřípustné.

2) Žalobci ponesou vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Radou.

3) Není namístě rozhodnout o návrhu Komise na vstup do řízení jako vedlejší účastník.

V Lucemburku dne 8. září 2005.

Vedoucí soudní kanceláře — Předseda

H. Jung — M. Jaeger